

**Θέμα : Προσφυγή για παραβίαση του άρθρου 53 ΕΣΔΑ για τα
για τα ανθρώπινα δικαιώματα, εναντίον του ιταλικού κράτους**

1. Ο *F. Cat Berro* προσέφυγε στις 9.5.86 στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο εναντίον της καταδικαστικής απόφασης και της ποινής που του επιβλήθηκε από το Δικαστήριο του Μιλάνου (9.4.84). Ο ίδιος δεν παρευρίσκετο στη δίκη, διότι εκρατείτο στην Ολλανδία. Η ποινή που του είχε επιβληθεί ήταν 24ετής κάθειρξη.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο του Στρασβούργου *δικαίωσε* τον *F. Berro* και υποχρέωσε το ιταλικό κράτος να πληρώσει τα δικαστικά έξοδα. Άνκαι η απόφαση αυτή είναι δεσμευτική, το ιταλικό κράτος δεν ακύρωσε την ποινή φυλάκισης. Έτσι, εάν ο *F. Berro* επέστρεφε στη χώρα του θα συνελαμβάνετο πάραυτα.

Ο *F. Berro* κατέφυγε στην Ελλάδα. “Σταματήθηκε” (*fermato*) από την Αστυνομία, επειδή τα έγγραφά του (διαβατήριο, ταυτότητα) δεν ίσχυαν, αφού οι ιταλικές αρχές αρνούνται να του τα ανανεώσουν, εξαναγκάζοντας έτσι την έκδοσή του.

Οι ελληνικές δικαστικές αρχές έχουν αποφασίσει την έκδοσή του στην Ιταλία.

Ο Έλληνας δικηγόρος του ζητά από την Κυβέρνηση, συμμορφούμενη με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, να μην επιτρέψει την έκδοση του *Berro* στην Ιταλία. Στο ιταλικό κείμενο δεν διευκρινίζεται εάν ο *F. Berro* κρατείται και πού ή αν έχει αφεθεί ελεύθερος.

2. Το ζήτημα ανακύπτει για πρώτη φορά και πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα, ιδίως ενόψει της δεσμευτικότητας των αποφάσεων του Δικαστηρίου του Στρασβούργου έναντι των κρατών που έχουν αποδεχθεί τη δικαιοδοσία του. Κατά την ορθότερη άποψη, η απόφαση που δικαιώνει τον Ιταλό πολίτη στην αντιδικία με τη χώρα του δεν δημιουργεί υποχρεώσεις μόνον για την τελευταία αλλά και για την Ελλάδα, στην οποία φέρεται ότι διαμένει ο ενδιαφερόμενος. Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου φαίνεται έτσι να συνιστά επαρκές έρεισμα για τη μη έκδοσή του στις ιταλικές αρχές, παρά την ύπαρξη σχετικής δικαστικής απόφασης.

Αθήνα, 25 Νοεμβρίου 1999